

vidru kako lovi na tim mjestima. Bilo ih je većih i manjih. Jednu veoma krupnu promatrao sam kako u jakoj struji među zapjenjenim talasima po nekoliko puta roni i izronjava. Vjerojatno udahne zrak pa naglavce, protiv struje zaroni, tražeći plijen.

Urnebesni šum slapova, silna struja i pjena, blizina zgrada hidro-elektreane i mlina, veći broj ljudi, koji se u blizini kreću, a naročito ribari, koji su često čamcem i mrežom krstarili po tom prostoru, nisu smetali vidrama, da se gotovo svaki dan pojavljuju. Vjerojatno su osjetile, da ih nitko ozbiljno ne progoni, jer ni ribari, ni drugi ljudi u blizini nisu imali lovačke puške pri ruci.

Na jednoj pastrvi, mužjaku, teškom 3.5 kg, opazio sam na repnoj peraji tragove napada vidre. Odgrizla je komad repne peraje slomivši podebelu kost, oštro kao sjekirrom. I na drugom jednom

primjeru našao sam trag vidrine čeljusti.

Pod konac decembra 1949. g. jednoga dana oko podne, začuo sam oštro cičanje i cvilenje. Primijetio sam u pjeni ispod slapa kako se komešaju dvije vidre, veća i manja. Vjerojatno su se međusobno napadale ili su bile u parenju. Po nekoliko puta su ronile i opet izlazile na površinu u blizini, dok ih nisam izgubio iz vida. Zanimljivo je, da poslije toga slučaja nisam vidio više nijedne vidre na tim mjestima.

Po svemu se vidi, da se vidre, kao opasni štetnici skupljaju na mjestima mriješta i da nanose znatnu štetu, loveći i uništavajući matice pastrve.

Zbog toga je neophodno potrebno u ovakvim slučajevima vatrenim oružjem i zamkama (gvožđa) progoniti vidre i na osobito izloženim mjestima, kao što je ovo kod Rogaškog slapa, organizirati tamanjenje vidre.

Z. T.

PISMO IZ OSIJEKA

U poluribnjaku »Bijelo Brdo — Sarvaš« opazilo se kod pokusnog lova, da imade sila zakrčljalih šarana, koji su se vjerojatno bili izmriještali u nekoj zabitnoj bari, a dolaskom visoke vode ušli u ribnjak. Glava je tom šarančiću velika, a tijelo potpuno zaostalo. Po ranama na tijelu može se prosuditi, da su ti šarančići već bili negdje u mreži. Odobrenjem Glavne direkcije ti su izgledni i zaostali šarančići izlovljeni i stavljeni u prodaju. Iako su izmriješteni još 1947., nisu bili teži od 20 dkg. U Dravi i Dunavu bilo je također mnogo mladih šarana, ali ti su bili bolji. Ovom zgodom morao bih napomenuti da

su gotovo svi šarani, ulovljeni prošle godine u otvorenoj Dravi, bili neizmriješteni, što je očitim dokazom, da nisu imali prilike za mriještenje. Voda je prošle godine došla prerano, već u mjesecu ožujku, kad još nisu postojali klimatski uslovi za mriještenje ciprinida, a kad su ti uslovi postojali (u maju i junu), nije bilo više vode, t. j. sva su prirodna mriještališta stajala na suhom. Ali ima još jedan uzrok neizmriještenja šarana. U mjesnim novinama bilo je javljeno, kako su ribari na vodama drž. dobra »Belje« napravili na kilometre ograde na dovodnim kanalima, kojima ulazi voda iz Dunava u te vode, i to se

vidrine če-

9. g. jednoga n oštrocica- lam u pjeni aju dvije vi- no su se me- e u parenju. i opet izla- lok ih nisam je, da poslije više nijedne

e vidre, kao na mjestima u štetu, lo- pastrve.

potrebno u nim oružjem oniti vidre i ima, kao što pa, organizi-

Z. T.

istaklo kao jedna vrlo korisna novost. Bez sumnje imaju te ograde svoju ko- risnu ali ujedno i lošu stranu, jer one sprječavaju ribi ne samo izlaz iz belj- skih voda, nego i ulaz u njih. A kako su beljske vode možda najbolje prirodno mrijestilište za ribu Dunava i Drave, pa čak i iz Tise, to je onda shvatljivo ko- liku štetu može ovakovo ograđivanje nanijeti brojnom stanju ribe u tim rije- kama. Prema tome su nedostatak pri- rodnih mrijestilišta i abnormalni vodo- staj prošle godine prilično škodili broj- nom stanju ribe u našim vodama. Uzme- li se još u obzir, da su se vode u zimi 'g. 1948.-1949. (kao i ranijih godina) marljivo i neprekidno, do pred samo mriještenje, izlovljavale velikim mreža- ma, a nova voda nije gotovo ništa uni- jela u stajaće rukave Dunava i Drave, onda nam mora biti jasno, otkud iz go- dine u godinu sve manje ribe u našim vodama.

*

Nova brana na ulazu odnosno izlazu iz poluribnjaka Sarvaš—Bijelo Brdo sa- čuvat će vodostaj viši za 1.70 m od do- sadanjen vodostaja u tom poluribnjaku, što će omogućiti još intenzivnije uzga- janje ribe.

Osim toga poduzeće »Šaran« gradi novi poluribnjak s branama kod Po- dravskih Podgajaca, kojemu će povr- šina biti maksimalna 80 ha, a srednja 65 ha. Ribnjak koji se sastoji od dva dijela bit će gotov još tokom ovoga proljeća, naime prije proljetne poplave, tako da se može iskorištavati još u to- ku ove godine. Tim ribnjakom daje se doprinos unapređenju ribarstva u NRH, ovoj u današnjim prilikama vrlo važnoj grani narodne privrede i faktora u pre- hrani našeg naroda.

Tim i sličnim akcijama daje inicija- tivu Glavna direkcija za slatkovodno ribarstvo, a izvršuje ih poduzeće »Ša- ran« u Osijeku.

Osijek, april 1950.

R. H. L.

SVJETSKI RIBOLOV PRIJE I POSLIJE RATA

Ukupni svjetski godišnji ribolov izna- šao je prije rata okruglo oko 18.000.000 tona. Od te količine $\frac{2}{3}$ (t. j. 12.000.000 tona) bilo je iskorišteno za ljudsku prehranu, a $\frac{1}{3}$ (t. j. 8.000.000 tona) za riblje brašno i masnoću. Od 12.000.000 tona određenih za ljudsku prehranu sa- mo 40% otpada na jestivi dio, a 60% na nejestivi dio.

Za vrijeme rata ukupni ulov je pao na 10.000.000 tona u 1945. god., dok se već u 1947. god. popeo na 14.000.000 tona, a danas on vjerojatno dostiže pri- jeratni ulov.

Najvažnije svjetske države u ribolo- vu su: Japan (u 1938. god. ulov je bio 6,350.000 tona dok je u 1944. god. pao na 1,900.000 tona, a u 1947. god. izna- šao je 2,472.000 tona); SAD (2,000.000 t), SSSR (1,500.000 t), Norveška (1,000.000 t), Engleska (1,000.000 t), Španija (500.000 t) i Kanada (500.000 tona).

Od važnijih evropskih zemalja, uklju- čivši ovdje i SSSR, ulov je bio kako slijedi (vidi tabelu str. 82).

Kako je vidljivo iz prednje tabele, velika većina evropskih država postigle